

**Uddrag af romanen "For egen vinding" af Lotte Garbers
Gyldendal 1999 Kapitel 10, side 79-80**

(Hovedpersonen Lars er gift og har to børn. Han er netop faldet for en kriminalkommissær, Margit Brostrøm, der efterforsker et økonomisk bedrageri, som han er involveret i)

Han skyndte sig fra carporten og ind til pakningen. Henriette sad og sundede sig foran fjernsynet. Hun havde tændt stearinlys og holdt allerede påskeferie. Han gik ovenpå og tog sit arbejdstøj af, som han plejede. I dag kunne han endda give sig god tid til at hænge slips og arbejdsbukser på plads, fordi der ikke var børn, der skulle skilles ad eller bindes sko på lige her og nu.

Margit kørte rundt med alt det uvante, hun havde fået ham til at tænke på. Men var det en udfordring, der altid ville være der, eller var det bare udfordringen ved det nye, det fremmede? Vasketøj og gulvvask eksisterede trods alt også i hendes verden.

Utroskab var en underlig størrelse. Det, der skete mellem to mennesker, blev pludselig kun sat i forhold til en tredje part. Henriette var hovedrollen i stedet for ham selv. Hvorfor var utroskab så slemt? Han gjorde så meget for sin egen skyld, der ikke kom Henriette ved. Det var vigtigt, at man ikke voksede helt sammen i et ægteskab, at man bevarede sig selv. Hvis så utroskaben førte for mange følelser med sig, hvis man blev forelsket, så var der jo noget grundlæggende galt i ens ægteskab i forvejen.

Det liv, han havde, var selvvalgt. Så han måtte vel være lykkelig. Men var lykke statisk? Var det ikke kun øjebliksbilleder? En hasarderet off piste-tur i Alperne, morgenelskov med inderlighed og drift og sved, og at lære sin søn at dykke.

Men hvad var vigtigst? At søge udfordringen eller hvile i det opnåede? Lykke var måske kun for drengerøve.